

EL PARDAL

El pardal és amb tota seguretat el més comú i popular dels ocells i el que més busca la proximitat de l'home. Tant és així, que no tarda a desaparèixer dels llocs que aquest abandona, alhora que s'instal·la diligentment allà on l'activitat humana comença a florir, com ara nous conreus, noves instal·lacions rurals o urbanitzacions noves de trinca. Encara que per la seva insistència i abundant presència sigui fàcil menysprear-lo, ja Joan Manuel Serrat lloava la seva humilitat amb la cançó *Como un gorrión*, i nosaltres creiem que un animaló que fa tants anys que és al costat nostre bé es mereix un forat en la revista.

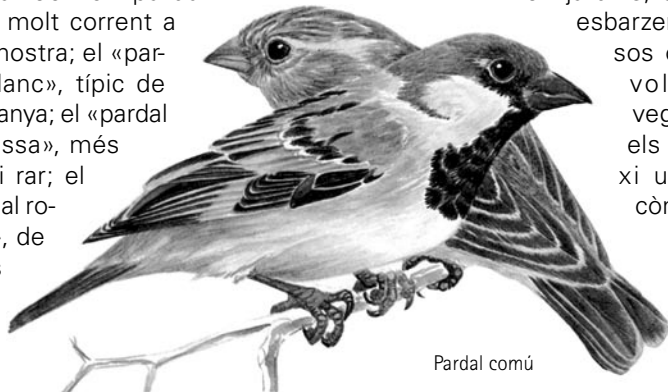
És tan corrent, que descriure'l pot semblar una obvietat. La seva fesomia és fàcilment reconeguda per tots, acostumats com estem de veure'l per pobles i ciutats, sempre en grups, espiocant engrunes pels carrers o saltant desvergonyidament a dues passes dels vianants. Tot i això, si mirem detingudament els pardals de prop, ens pot sorprendre la varietat dels seus colors, així com les diferències entre sexes, que es manifesten sobretot pels tons ben diferenciats del mascle davant la clara monotonia cromàtica de la femella.

Dins l'àmbit dels Països Catalans, hi ha diferents espècies de pardals, batejats amb múltiples noms. El pardal comú és també conegut com a «teuladí» o «pardal de vila»; també hi ha el «pardal xarrec» o «pardal xec», molt corrent a casa nostra; el «pardal blanc», típic de muntanya; el «pardal de passa», més gros i rar; el «pardal roquer», de tons

més clars, i d'altres espècies menys corrents aquí, com el «pardal de verneda», el «pardal salvatge» o el «pardal de bardissa», entre d'altres.

Pels voltants de Verges, les dues espècies més corrents (el pardal comú i el pardal xarrec) són molt semblants. Es distingeixen perquè el xarrec té una taca negra sobre un fons blanc a la galta i un collar blanc quasi complet. El comú, a més, té un capell de color gris que destaca sobre la coloració marronosa de fons, mentre que el xarrec el té tot marró.

Qualsevol entorn humanitzat li és confortable per a cobrir les seves necessitats de refugi i aliment. Al capvespre sol ajuntar-se, fent gran xivarri, en estols, que poden ser molt grossos, per a passar les nits en jardins, arbredes, esbarzers espessos o qualsevol cobert vegetal que els garanteixi un refugi còmode.

Pardal comú

Camps **Massaquer**

Corredoria d'Assegurances. SL

Oferim als nostres clients i a tothom en general, el servei següent:

- **Assegurances de tota mena** (automòbils, llar, vida, salut)
- **Assessorament financer** (plans de pensions, fons d'inversió)
- **Servei immobiliari** (compra-venda de pisos, cases, terrenys)
- **Gestoria** (transfer, vehicles, permisos i llicències, etc.)

... i tot tipus de gestions a la ciutat de Girona

Sant Feliu de Guíxols: Passeig Guíxols, 13 - Baixos • Telèfon: 972 82 26 16 • Fax: 972 82 23 95

La Bisbal d'Empordà: Carrer Jaume II, 21 - Baixos • Telèfon: 972 64 32 01 • Fax: 972 64 31 12

També sol niar en grup, però no als arbres, sinó als forats que troba a les parets velles, a sota de teules, en graners, reutilitzant vells nius d'oreneta o pel mig dels troncs dels nius d'aus grosses, com els de cigonyes o aligots. Per fer el niu més confortable, el folra amb els materials més adients que troba al seu entorn, com ara palla, herba seca, plomes de gallina o llana.

A mitjan maig, la femella fa de tres a cinc ous de color blanc grisós bigarrat de marró. Els pollets neixen sense plomissol i, durant quasi un mes, són alimentats per tots dos progenitors, amb més insectes que no pas gra per a afavorir un ràpid desenvolupament que possibiliti la prompta fugida del niu.

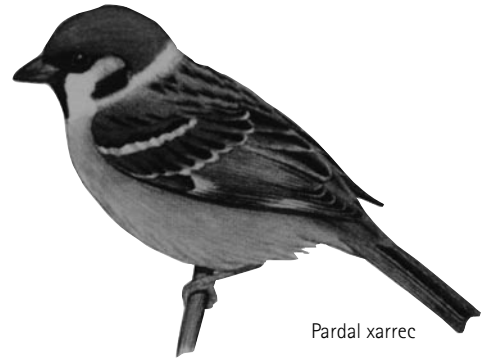
El pardal té una capacitat de reproducció extraordinària. Moltes parelles poden portar endavant sense problemes tres o més llocades anuals, i en comarques més septentrionals s'hi poden trobar nius amb pollets pràcticament tot l'any. Si a aquest gran èxit reproductor hi afegim la capacitat per a alimentar-se amb qualsevol matèria orgànica, ens podem

adonar per què és l'ocell amb més població arreu del món.

Encara que és una espècie que originàriament s'alimentava exclusivament de gra, la seva capacitat d'adaptació l'ha portat a ampliar extraordinàriament la seva dieta. En zones rurals encara tira molt de cereals, però en altres zones no té problemes per a cercar altres aliments, com ara fruites, insectes, aranyes, cucs o deixalles domèstiques.

La presència del pardal comú arreu d'Europa només té l'excepció d'Islàndia, i amb la particularitat d'Itàlia, on ha estat desplaçat per una subespècie anomenada lògicament «italiana», amb la qual manté unes petites diferències físiques. És un dels pocs ocells que no s'apunta a la gran aventura de les migracions. Té un caràcter tan sedentari, que la majoria de pardals no s'allunyen en tota la seva vida més de pocs centenars de metres del lloc on han nascut, llevat dels més joves, als quals l'instint impulsa a buscar parella una mica més lluny per a poder evitar així problemes de consanguinitat.

Fins aquí hem esbossat quatre trets d'un ocell molt humil, tant,

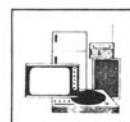

Pardal xarrec

que tot i tenir-lo constantment al nostre costat, no en fem cas; però cal recordar que potser és precisament en aquesta humilitat on podem descobrir el seu gran triomf. Amb senzillesa i discreció, ha aconseguit ésser una de les espècies més abundants del planeta, triomfant sobre d'altres que semblen, en principi, més preparades. Ens dona una bona lliçó: en la natura tampoc no fa falta ser ni el més maco, ni el més valent, ni el que més crida per a poder tirar endavant, sinó que amb humilitat també es pot arribar ben lluny.

QUICO FERRER

Carnisseria Xarcuteria SANTI
C/ Molt, 7 - Tel. 972 78 82 42 - 17141 Bellcaire d'Empordà

ELECTRODOMÈSTICS
ALFONS FORTIÀ
SERVEI TÈCNIC DE RÀDIO I TV - HI-FI

C/ FRANCESC CAMBÓ, 3 - 17142 VERGES
TEL. 972 780372 . TEL. PART. 972 780311